

Lilleskolerne: Skolens pædagogiske værdigrundlag er vigtigere end klassestørrelse

Socialdemokratiet anerkender lilleskolen med sit forslag om maksimalt 14 elever i folkeskolens små klasser - men et klasseloft bør afstemmes med formål, værdigrundlag og praksis, påpeger organisation.

Skrevet af:

[Sune Jon Hansen](#)

Sekretariatsleder i Lilleskolernes Sammenslutning

Bragt i Skolemonitor onsdag den 11. februar

Det er selvfølgelig tidligt i processen og åbenlyst også et valgkampsindlæg, som Socialdemokratiet præsenterede for nylig med deres forslag om at sænke klasseloftet i folkeskolens mindste klasser til 14 elever.

Men i Lilleskolernes Sammenslutning, som er skoleforeningen for landets 53 lilleskoler, vil vi gerne kvittere og takke statsministeren og børne- og undervisningsministeren for deres anerkendelse af lilleskolernes indretning og pædagogiske arbejde.

Det viser ministrene og Socialdemokratiet ved at kalde deres forslag for 'Lilleskolen'.

Det er svært at tolke anderledes end en cadeau til os, for hvorfor skulle Socialdemokratiet ellers låne fra lilleskolerne - en over årtier etableret fri grundskoleform med skoler fordelt over hele landet?

Med 'Lilleskolen' sætter Mette Frederiksen og Mattias Tesfaye fokus på en af de bærende søjler, der siden den første lilleskole blev etableret i 1949 har stået stærkt på lilleskoler på tværs af landet.

Den søjle, at tid og plads til at arbejde med et pædagogisk forankret faglighedsbegreb er afgørende vigtigt for at understøtte børnenes/elevernes tilegnelse ikke bare af faglige kundskaber og færdigheder, men også sociale evner - demokratisk og kritisk sans, ansvarlighed, nysgerrighed og imødekommenhed.

I det lys giver det god mening at kalde forslaget 'Lilleskolen'.

[Klar pædagogisk retning er lilleskolens dna](#)

Men - et klasseloft på 14 gør ikke en lilleskole. Og ved, at man oppefra dikterer et klasseloft uden, at det er forankret i en pædagogisk funderet dialog med skolens aktører, giver det omvendt ikke god mening at kalde forslaget for 'Lilleskolen'.

Om man er og skal være 14 - eller færre eller flere - elever i en klasse bør afklares og afstemmes med afsæt i skolens formål, værdigrundlag og praksis. Hvem er vi, hvorfor er vi her, hvad og hvem står vi på skuldrene af, hvor kigger vi hen og hvad kigger vi i retning af?

Eller sagt helt kort: Hvad er vi sammen og samlet om, hvad er meningen med vores skole og den måde, vi indretter os på og arbejder pædagogisk på?

Lokal dialog og udvikling er afgørende

Det er også i disse afklaringer og rammesætninger, at den pædagogiske autoritet - som den nyetablerede [tænketaank Pædagogisk Samråd](#) og regeringens lovforslag om tydeliggørelse af læreres omsorgsansvar og ret til fysisk indgriben på forskellig vis italesætter - skal findes.

For hvis ikke det er klart, hvad vi er sammen og samlet om, hvordan skal lærerne og pædagogerne så, dygtigt og engageret, kunne tage pædagogisk ansvar for skolens elever?

I selve grundlaget for lilleskolerne ligger, at skolerne er i stadig udvikling og bevægelse og altid med afsæt i et blik for og på, hvordan man kan danne ramme om et skoleliv, hvor eleverne får mulighed for at blive fagligt dygtige såvel som at danne sig et afsæt for at tage del i og ansvar for den verden, de træder ud i efter endt skolegang.

Det er afgørende vigtigt, også for Socialdemokratiets 'Lilleskole' i folkeskolen, at svaret på dette netop ikke er hugget i granit eller givet ved et klasseloft, men ved kontinuerlige 'lokale' drøftelser om skolens indretning, pædagogik og undervisning med videre.